

168 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Deur 't ijs gezakt

Van de week, op 'n aevend van onze verêëning in de "Bonkelaer, wiere we deur êên van onze leeje aangesproke. Waerom de stuksies in de krant tegeswoordig soms zô lang wazze. Konne ze meschie nie wà korterder, want dat was makkelijker omdà ze d'r aaltijd een copiechie van maakte. Stuksies uit de krant worre ommers zô gaauw geel en een copiechie blijf mooier. Dan was 't wel makkelijk as 't op êên afdruksie kon.

Ja, beste mense, dat is nou toch ok wat! Dikkels krije me verhaole te hore of t'r worre stuksie opgestuurd, die aan waerde zou verlieze azze me ze zouwe inkorte. Luister mor 's naer 't volgende verhaol dà me van de week te hore kregte toe me ievers aan 'n baksie zatte.

"Wat was dat vorige week 'n leuk stuksie in de krant, hee! Weet jie wel, over dat schip dat 'n paor jaer voor de slôôp gelege hèt, daer aan 't begin van Paopendrecht. 'k Weet 't zelf ok nog hêêl goed, hoor! 'k Was 'n jongchie van 'n jaer of dertien, schat 'k zô. Op 'n keer, 't liep al tege de schemer, ik ok d'r naer toe. Mè me sleechie, want dan kon 'k 't hout wat 'k 'r af zou slôôpe ommers makkelijk mee trug neme. 't Was 'n pracht bôôt, een echt zêêschip, nou noeme ze dat 'n caoster. En 'n matteriaol! Prachtig grenehout van wel zô dik. Zukke balleke wazzen 't. M'n moeder was 'n weduwwrouw en aale kachelhoutjies wazze netuurlijk welkom en 'n sleechie vol was al hêêl wat. Dus ik naer dat schip. 'k Wis aaltijd z'n naam nog, mor nou kan 'k 't nie zegge, daer kom 'k nog wel 's op.

Slôôper

'n Paor jaer geleeje hè 'k nog 's bij 'n dochter van die slôôper gewaarkt. Toe hebbe me nog uitgebraaid over die bôôt zitte praote. Mor afijn, ik d'r naer toe. En ja, dan mò je je aaige voorstelle, dat aales mit êênvoudige middele geslôôpt mos worde. Azze ze toe van die electriche kettingzaoge gehad hadde, dan was 't 'n karrewaachie van niks gewist, 'n fluitjie van 'n cent zôgezeed. Nou was 't zô, dat 't ijs op de revier mit 't tij op neer neer gong en daer zat nog hêêl wat verschil in. Aan de kante was 't dan ok best gevaerlijk, omdat 'r daer lucht tusse 't ijs en 't waoter kwam. Zolderijs noemde we dat.

Laet 'r nou onderaan, bij de spante van dat schip een pracht van 'n balk legge. Die was toch zeker twêê meter lang en zô dik in 't vierkant. Die mos 'k hebbe! Gevaerlijk was 't wel mit aal dat zolderijs. Daerom was tie ok zeker bokvel egge, de mense hadden 't vast nie aangedurfd om d'r zô wijd onder te kruipe. Mor ik zou 't waoge, 'k wou 'm hebbe! Voetjie voor voetjie ging 'k 'r naer toe, toen mos 'k bukke om d'r onder te komme, en toe 'k d'r bekant was....krak, krak...., deur 't ijs gezakt! En koud..., koud dat 't was! Deurdat 'r 'n zandplaetjie was kon 'k nog wel staon, 'k was ongeveer tot m'n middel nat, mor toe mos 'k vedder. 't Ijs brokkelde aal meer af as 'k weer een stappie dee. 'k Wier aal vedder nat, mor op t lest kon 'k gelukkig net dien balk grijpe. D'n balk die d'r de schuld van was dà 'k deur 't ijs zakte was toe ok weer m'n redding, want 'k kon me d'r- hêêl moeizaom- aan omhôôg sjourre. 't Begon onderdehand ok al aerdig donker te worde, mor 't was gelukt en 'k was zô trots as 'n aop toe 'k d'r mee naer huis ging. Kà je je voorstelle... een druipnat knullechie mit achter 'm aan een sleechie mit daerop 'n druipenden balk? Mor,... 'k had 'm!